

Tuần Báo Vô Vi

6 tháng 2 năm 2011

Số 15

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Tình Thầy Tận Độ
- Thi Ca của Đức Thầy

Tờ báo hàng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thể giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Bạn đạo ở xứ Anh có thương Bé không ?
- 2) Xác người thường bị bệnh, do đâu sanh ra ?
- 3) Con người đang bơi trong biển tình tài danh vọng, thất bại sắp chìm thì phải làm sao ?
- 4) Cuộc thế sẽ đổi thay bằng cách nào ?
- 5) Nhiều người tu nhận định rõ rệt, có Thượng Đế, có Trời, có Phật, thì sao ?
- 6) Bé viếng thăm vườn Bách Thảo, Bé có cảm tưởng gì lạ không ?
- 7) Mỗi buổi sáng Bé đều có thể thao, có ích lợi gì không ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 26 tháng 05 năm 1992 1) Hỏi : <i>Bạn đạo ở xứ Anh có thương Bé không ?</i> Đáp : Thưa, lúc nào chúng tôi cũng quý mến nhau. Trên con đường tu học, ai ai cũng thực hành phương pháp chính mình đã nắm được trong thực hành, giữ giới mà tu tiến. Mọi người đã nhìn nhận, nhờ thực hành pháp này mà gia đình được an vui, tự biết thương mình, chịu tu sửa để ảnh hưởng những người kế tiếp. Bé thấy mọi người tự nêu dũng chí thực hành và tự khám phá chơn lý của chính mình, nhiên hậu thức hòa đồng mới được khai mở, đồng tu đồng tiến thì mới cảm thấy nguyên lý của vạn vật đồng nhứt thể. Kệ : Cần khôn vũ trụ ban diu tiến Pháp giới phân minh chuyển tiến liền Đây đó hai nơi cùng là một Pháp tràng khai triển đạt thành duyên.	Ngày 27 tháng 05 năm 1992 2) Hỏi : <i>Xác người thường bị bệnh, do đâu sanh ra?</i> Đáp : Thưa, xác người thường mang bệnh tật do cái miệng và tánh ý mất quân bình. Thực thi không đúng nhịp nhàng trong cuộc sống, ăn nhiều không nhai kỹ cũng là hậu quả của bệnh tật. Bệnh ăn nhiều không giải kịp, lên men ung thối, bộ ruột vận hành bất thông sanh ra bệnh. Từ bệnh tạo ra tập quán không hay, như ghiền một khía cạnh ở trần gian có hại cho chính bản thân mà không hay, tưởng lầm là đã đạt thành, chú kỳ thật là mang nạn vào tâm lẫn thân, mất hẳn bản chất tự nhiên và hồn nhiên. Cho nên đến giờ phút lâm chung, nội khoa tâm lý rối loạn, không tìm kiếm được hướng đi là vậy. Còn người tu thiên về Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp thì phải ý thức rõ ràng là hồn đang làm chủ thể xác, nhận thức cuộc sống là tạm, tự khai triển trí ý hướng về tâm linh vô tận cùng, nhiên hậu mới cải hóa cuộc sống phù hợp với chân động tự nhiên và hồn nhiên, sống vui hòa hợp với các giới, thức giác nguyên lý sống động vô sanh. Kệ : Tâm thân yên ổn hiểu phần hồn Hỗ trợ tương sanh chẳng ác ôn Trật tự trong lòng lẫn cảnh thức Hồn nhiên tự tại lý sanh tồn.
Ngày 28 tháng 05 năm 1992 3) Hỏi : <i>Con người đang bơi trong biển tình tài danh vọng, thất bại sắp chìm thì phải làm sao ?</i> Đáp : Thưa, người thất bại về tình tài danh vọng thì phải tự thức, và tự nhìn thẳng vào mặt của chính mình, mà tìm lại những giây phút chào đời thanh nhẹ, có cuộc sống hồn nhiên và tự nhiên, tự tháo gỡ những sự ràng buộc bởi tình tiền danh vọng. Khổ ! Khổ ! Khổ ! Thì mới bắt đầu tìm con đường tu học để tự gỡ rối, có đảo điên về tiền bạc, nhiên hậu mới thấy rõ nội khoa tâm lý đã tự mình làm cho nó rối loạn, khó ăn khó ngủ, thần kinh khối óc bị ô nhiễm, điện năng hướng hạ, không sao biết được cõi vô sanh mà tu tiến. Kệ : Đảo điên chỉ có tâm phiền yếu Khó khổ trầm luân yếu đuối nhiều Nghịch cảnh tràn đầy gieo ý thức Bình tâm học hỏi giải tâm phiền.	Ngày 29 tháng 05 năm 1992 4) Hỏi : <i>Cuộc thế sẽ đổi thay bằng cách nào ?</i> Đáp : Thưa, cuộc thế sẽ đổi thay bằng một cách phán xét rõ rệt. Trình độ tham dâm ác độc tự nó sẽ tiêu tan, hướng về con đường vui hòa thanh tịnh và trật tự chung. Người tu thiên sẽ được cơ hội học hỏi ưu tiên hơn, tự cảm thức cuộc đời là tạm, sẽ không nuôi dưỡng sự bon chen vụ lợi cá nhân, nhưng hướng về con đường tự giải nghiệp tâm, càng ngày càng được thanh nhẹ nhơn, thời tiết thay đổi, chư Phật ban chiếu thanh quang tận độ, óc người thay đổi chiều hướng mới, rút ngắn con đường tiến hóa, tu nhanh, giải quyết nhanh, càng ngày càng cảm thức cõi bên kia hơn, không còn bờ ngõ trên con đường tu. Kệ : Tự do khai triển giải mù tiền Chẳng có âm u chẳng có phiền Trí độ càng ngày càng cảm thức Vô sanh nguyên lý vẫn bình yên.

Ngày 30 tháng 05 năm 1992 5) Hỏi : Nhiều người tu nhận định rõ rệt, có Thượng Đế, có Trời, có Phật, thì sao ? Đáp : Thưa, người tu nhận định có Trời Phật, thì hành giả sẽ có cơ hội đánh lễ Trời Phật ở tương lai. Nguồn hy vọng ấy không bao giờ chấm dứt, lúc nào cũng triển miên sống động. Tưởng nhớ Trời Phật thì sức sống lúc nào cũng dồi dào hơn. Chung vui và chấp nhận sự tiến hóa cả hoàn vũ đại trí triển miên được phát triển, lượng từ bi càng được mở rộng hơn, giờ thiền lúc nào cũng được yên ổn và thoải mái. Kệ : Ý lành tiến hóa xác tâm khinh Rõ rệt Trời cao xét hành trình Diệu pháp tràn đầy tâm chuyển thức Cơ mâu sắp đặt chuyển chuyển khuynh.	Ngày 31 tháng 05 năm 1992 6) Hỏi : Bé viếng thăm vườn Bách Thảo, Bé có cảm tưởng gì lạ không ? Đáp : Thưa, Bé viếng thăm vườn Bách Thảo, Bé lại cảm thấy định luật hóa hóa sanh sanh của Trời Đất rất rõ ràng. Loại thảo mộc sống ở vùng đó, tự nó chấp nhận định luật hóa hóa sanh sanh mà hành sự, tùy theo thời tiết nóng hay lạnh đó thôi. Hiểu được luật Trời thì cũng chẳng có gì khác lạ hết, chịu luật thì mới có cơ hội tiến hóa. Người tu cũng vậy, ở vị trí nào cũng có cơ hội tu học và tiến hóa cả. Chỉ có phần hồn hiểu được nguyên lý vô sanh thì mọi việc sẽ được giải quyết ổn thỏa và tốt đẹp theo chiều hướng phát triển của tâm linh. Kệ : Vạn linh nguyên lý triển hành trình Cảm thức Trời cao tự giác minh Vượt cõi vô minh cùng tiến hóa Hóa sinh sinh hóa tạo thân hình.
Ngày 01 tháng 06 năm 1992 7) Hỏi : Mỗi buổi sáng Bé đều có thể thao, có ích lợi gì không ? Đáp : Thưa, mỗi buổi sáng có thể thao và thiền đều có lợi ích cho cơ thể, máu huyết sẽ được chuyển chạy điều hòa, trí tâm khỏe mạnh. Tâm có cơ hội tưởng đến Trời Phật nhiều hơn, đầu óc ổn định và thanh nhẹ. Sự liên hệ giữa óc và xác rất cần cho sự tiến hóa của tâm linh. Mỗi buổi sáng tham thiền nhập định tốt, thì kết quả trong ngày sẽ được tốt. Kệ : Tâm tưởng sự thành việc tiến nhanh Hóa sanh sanh hóa đích thân hành Chiều sâu tâm đạo tùy duyên thức Học hỏi triển miên diễn hóa thanh.	

Vận Chuyển Cơ Hình

Vận chuyển cơ hình một giấc mơ
Pháp luân thường chuyển lúc không giờ
Hòa đồng muôn loại từ tâm tiến
Cảnh vật thanh tươi vẫn phát phơ

Bây giờ, chúng ta dùng cái khí điền trong cơ thể vận chuyển cái cơ hình nó chuyển lên, cũng như mà khi các bạn làm mạnh rồi, cực độ rồi, nó cũng như một giấc mơ. Có người thấy cũng như là đám mây, ánh sáng này kia, kia nọ.

“Pháp luân thường chuyển lúc không giờ”: Chúng ta làm trong cái không. Cái không giờ là mười hai giờ đó là không giờ, mà trong cái không giờ đó, trong cái không mà có.

“Hòa đồng muôn loại từ tâm tiến”: Lúc đó, các bạn càng ngày càng nhẹ, thấy khỏe. Tại sao khỏe? Cái thanh điền nó rút, nó hòa đồng với tất cả nó mới thấy khỏe.

“Cảnh vật thanh tươi vẫn phát phơ”: Lúc mà mê rồi thì các bạn thấy cái này, cái kia, cái nọ, mà mình trở về quên, không nhớ được.

Phát phơ chuyển hóa ngoài trong
Càng thanh càng rõ chuyển vòng khai minh

Khi mà các bạn thiền định càng lâu, càng thấy ngoài trong cũng như các bạn đang nằm giấc mơ thấy chuyện này, chuyện kia, chuyện nọ.

“Càng thanh càng rõ chuyển vòng khai minh”: Chừng nào mà các bạn đạt được thanh rồi thì đi về nhớ rõ rệt.

Vạn đồ phóng giải nơi mình
Bài kinh vô tự trong tình giả chơn

Cái vạn đồ tất cả những cái gì mà xuất hiện ra thì phóng giải nơi mình ở bên trong ra hết thấy.

Bài kinh vô tự đó, các bạn thấy cái cảnh mà các bạn lưu ý muốn biết cái cảnh đó cảnh gì, thì tự tu rồi lần lần tìm hiểu càng ngày càng sáng suốt thì nó hiểu cái cảnh tượng đó. Mà nó tầm tối nó không hiểu cái cảnh tượng đó, nó cũng ở trong cái tình giả chơn

của mình. Rồi giờ mình hiểu rõ rồi thì mình phân ra nó đều là ở trong chơn lý.

Tâm minh lĩnh hội hải sơn
Sơn căn chuyển hóa quy hườn hư không

Cái tâm mình minh rồi, mình hiểu hải sơn, hiểu cái nguyên lý sắp đặt an bài ở bên trong nó cũng có núi cũng có biển ở bên trong cơ thể con người hạ, trung, thượng đều có hết.

“Sơn căn chuyển hóa quy hườn hư không”: Ngay trung tim chân mày đó đi lên một chút, xuống một chút thì sơn căn. Mà đi lên một chút đó thì nó thấy nó quy hườn hư không, thấy càng ngày càng nhẹ và nó phóng ra nó cứ đi lên, đi lên, lên mất, lên mãi, mà chúng ta không biết cái gì, đó là trở về hư không.

Hiểu mình hiểu rõ hóa công
Trong không mà có tạo vòng sửa sai

“Hiểu mình hiểu rõ hóa công”: Khi mà chúng ta trở về rồi, hiểu được cái nguyên năng cơ tạng chúng ta có sự sắp đặt nước, lửa, gió, đất, có núi sông rõ rệt, tứ hải quy gia, rồi thì chúng ta mới thấy cái định luật của hóa công.

“Trong không mà có tạo vòng sửa sai”: Đó, bây giờ các bạn cặp mắt cứ muốn ngó tới, mở mắt mới thấy việc, nhưng mà bây giờ nhắm mắt các bạn thấy rồi, thì trong không mà có tạo vòng sửa sai. Khi mà, các bạn thấy ở trong đó có những cái cơ đồ rõ rệt, mà các bạn không chịu xây dựng cho nó để tiến hóa thì làm sao mà nó thích hợp được cái nguyên năng của Trời đất, thì tự nhiên chúng ta càng tu càng gắng, càng tu càng ổn định, đó là sửa sai.

Tu trong thức giấc đêm ngày
Bay cao bay thấp do thầy tự mình

Đó, mình tu trong thức giấc đêm ngày. Trong đêm ngày mình sửa càng sửa càng mở, càng ngày càng hòa đồng, càng ngày càng rộng rãi thì bay cao bay thấp lúc đó mình thấy có thoát nhẹ thiệt nhẹ và khi

nó cũng nặng la đà ở thế gian. Rồi cái người tỉnh táo rồi nó thấy rõ cái hình của nó bay thấp bay cao do thấy tự mình. Mình tự biết cái chuyện của mình thôi, mình có phô trương nói ra cũng không có ai nghe, chính mình sửa mình thấy.

Hồn Ngài nhỏ bé đẹp xinh
Xuất giao thanh tịnh động hình quy nguyên.

Đó, chúng ta thấy cái hồn nhỏ bé đẹp xinh. Mà xuất giao thanh tịnh, lúc đó nó thanh tịnh nó muốn đi là động là hình quy nguyên. Nó cũng tùy theo cái hình mà ở nơi cái cảnh nào nó xuất hiện theo cái hình đó. Người nào tương tới chúng ta là tốt thì nó xuất hiện cái hình tốt. Mà trừ chúng ta xấu nó xuất hiện cái hình xấu, do sự ảnh hưởng ở xung quanh mà thôi. Khi mà những người nghĩ ta không có gì thì nó cũng trở về không.

Thiếu tu cảm giác tâm phiền
Vi lòng vọng động đảo điên sự tình

Người mà thiếu tu không chịu sửa ở bên trong thì cảm giác tâm phiền thấy mình nó phiền phức nó tâm tối, cứ theo dõi cái ngoại cảnh mà theo chừng nào mới hết, biết đâu là chân trời, biết đâu là sự thật.

“*Vì lòng vọng động đảo điên sự tình*”: Lúc đó chúng ta càng ngày càng vọng động đảo điên sự tình thấy thế gian nó làm cho chúng ta càng lộn xộn, rối trí mất ăn mất ngủ. Là tại sao? Là tại chúng ta đi hướng ra ngoài nhiều quá mà không trở về với ta để sửa chữa và xây dựng tiến hóa đâu đó. Nó đúng theo tiêu chuẩn của nó thì ăn được ngủ được, chớ không có gì. Vì chúng ta quá tham vọng đi ra ngoài thành ra nó lôi cuốn, kích thích thần kinh chúng ta.

Tu thời rõ lý đẹp xinh
Tâm người mình định làm tin hiểu hòa

Đó, mình tu thời rõ lý đẹp xinh. Mình tu sửa, chịu sửa tu bồi sửa chữa rồi thì rõ cái lý đẹp xinh, thấy rõ ràng là cái thanh điền, mới là đúng đắn.

“*Tâm người mình định làm tin hiểu hòa*”: Lúc đó chúng ta thấy rõ ràng rồi, chỉ có một cái đó là giải quyết, đó là thanh điền đó là hư không, mới hiểu hòa để tiến lên.

Tin nơi tự giải tự qua
Lập đà tự tiến tâm hòa nơi nơi

Mình tin nơi tự mình giải mới vượt qua được, còn nếu nhờ người ta giải không bao giờ chúng ta qua đâu.

“*Lập đà tự tiến tâm hòa nơi nơi*”: Mình lập đà là cái đà đó càng ngày mình càng thấy mình sai lầm, mình sửa, mình giải từ cái ô trước tiến tới cái thanh, từ cái tối tới cái sáng thì tự tiến tâm hòa nơi nơi, đi đâu chúng ta thấy cũng dễ chịu.

Cần khôn vũ trụ Đất Trời
Là nơi thanh tịnh giúp đời chuyển khuynh

Cần khôn vũ trụ Đất Trời hiện hữu. Các bạn dòm làm việc rất nhiều, ta linh động hơn chúng ta, nhưng mà nó là thanh là nơi thanh tịnh giúp đời chuyển khuynh. Nó có tứ quý phân cho chúng ta rõ ràng, xuân, hạ, thu, đông, nắng, mưa đủ thứ hết là nơi thanh tịnh giúp đời chuyển khuynh để cho con người biết lo liệu.

Nhiều khi vì thời tiết mà mình phải lo liệu sự sống. Mà lo liệu sự sống chừng nào thì thấy gần thiên nhiên chừng nấy.

Hư không ngự tại nơi mình
Muôn loài cũng vậy chuyển tình hư không

Hư không là bên trong chúng ta và ngoài chúng ta cũng đều là hư không.

“*Muôn loài cũng vậy chuyển tình hư không*”: Lần lần đây rồi nó sẽ được trở về hư không. Khi mà nó trở về hư không rồi thì nó thấy rõ ràng. Nó thấy nó nằm ngay trong chơn lý để tiến hóa để học hỏi và không có bị sai lạc nữa.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài gòn ngày 18/12/1977)

TÂM TÂM TƯƠNG ỨNG

Thỉnh thoảng chúng ta thấy một số bài viết của bạn đạo tự xưng là có điển của Thượng Đế hay Thầy Tổ tâm tâm tương ứng.

Vậy tâm tâm tương ứng là gì? Tính chất của nó ra sao? Xin mạn phép được bàn đến theo sự hiểu biết giới hạn của mình.

Từ lâu khoa học đã nghiên cứu và ứng dụng khả năng truyền di tư tưởng (thần giao cách cảm) của con người. Họ kết luận rằng: Khôỉ óc con người là một bộ máy vô tuyến sinh vật, có thể thu phát tín hiệu (ngôn ngữ) cho nhau.

Ở những người bình thường đồng chung huyết thống (anh em, cha, mẹ, con cháu) thì khả năng giao cảm mạnh hơn người ngoài gia đình.

Người có tu luyện về thân kinh, khôỉ óc, khả năng giao cảm rất mạnh mẽ! Ví dụ: Khi Tổ Thầy còn tại thế, Đức Ông Tư muốn gặp Ông Tám, liền dùng tư tưởng gọi, Ông Tám nhận được tín hiệu liền đến gặp Ông Tư ngay.

Người tu vô vi khi đã khai sáng khôỉ óc, xương đầu mở, đạt được sự thanh tịnh và sáng suốt, điển tâm giao cảm với nguồn thanh quang của vũ trụ; khi có điều gì thắc mắc, tự đặt câu hỏi, rồi thả lỏng Niệm Phật, phút chốc sẽ có lời giải đáp rõ ràng phát ra từ khôỉ óc (nếu nghe bên tai là ma nói, không phải tâm tâm tương ứng).

Điển tâm rung động tương ứng với cõi giới nào, thì giao cảm với tầng giới đó mà tâm ứng tâm.

Nếu người tu chưa đạt đến thanh tịnh và sáng suốt, bộ đầu chưa mở, mà vọng tâm muốn tâm tâm tương ứng với Trời Phật, thì những gì họ nhận được hay nói ra chỉ là phàm tâm.

Đức Kim Thân Cha cũng cho biết: Luồng điển của Thượng Đế mượn khẩu xác trần, vẫn bị méo mó chi phối bởi trình độ tiến hoá của đồng tử.

Do vậy chúng ta thấy, cũng xưng danh Thượng Đế, nhưng ở mỗi xác thể, sự minh triết cao siêu nói ra đều khác nhau.

TÂM TÂM TƯƠNG ỨNG VÀ ĐỒNG CỐT KHÁC NHAU CHỖ NÀO?

Tâm tâm tương ứng là tự chủ, dùng chơn tâm giao cảm với Tiên Phật.

Đồng cốt là mất tự chủ, bị mượn xác mượn khẩu.

Trường hợp của cô Nam Mai có lần tâm tâm tương ứng với Đức Ông Tư và nhiều vị Tiên Phật khác, là do Thầy Tám chuyển điển, chứ Nam Mai chưa có khả năng tâm tâm tương ứng.

Hiểu được những nguyên lý trên đây, giúp chúng ta không vọng cầu tâm tâm tương ứng với Trời Phật và không vội tin các bài thơ văn tự xưng là tâm tâm tương ứng. Người tu chân chánh chỉ lo thực hành đúng đắn, tinh tấn pháp môn tu, để khai sáng khôỉ óc, mở được thiên môn, chơn tâm hội tụ đỉnh đầu, thì khả năng tâm tâm tương ứng sẽ tự nhiên đến, để dẫn dắt ta tiến bước trên đường đạo.

Nếu vọng tâm muốn tâm tâm tương ứng để dạy người khác, thì coi chừng khôỉ trực sẽ tá vào xưng danh Trời Phật đưa đẩy chúng ta xa rời chánh pháp.

Ngày 09 tháng 01 năm 2011

CHÁNH TRUNG

ĐÊM GIAO THỪA

Tết Tân Mão năm nay mình sẽ cúng Giao thừa sau bảy năm bỏ dở. Xuân này là một mùa xuân đặc biệt với mình, một cái Tết độc lập tự chủ, không bị lệ thuộc vào ai về tiền bạc cuộc sống ở đời vì cơ quan mình đang làm việc năm nay cho đủ tiền để ăn Tết, và vui nhất là không bị ảnh hưởng bởi màu sắc đạ pháp nào, chỉ còn duy nhất một chơn lý đậm đà bản sắc Vô Vi.

Ngoảnh lại thời gian thơ ấu, gia đình lúc đó cha mẹ làm ăn sa sút, túng thiếu, mình phiền muộn quá mới đi nghe các vị Hoà Hảo giảng pháp cho an nhẹ tâm hồn, đồng thời cũng vào chùa Phật Thập Phương Tự để nhận pháp danh về nhà tu học. Lúc đó ở vùng quê Rạch Giá, Kiên Giang phải qua sông rạch mới tới chùa được, vất vả lắm vả lại còn quá nhỏ để qua sông lớn một mình nhưng khi đi thì lòng cảm thấy vui, rồi sau đó cơn gió vô tình, nghiệp lực đưa đẩy mình rời xa quê, lưu lạc lên thành phố kiếm sống.

Sau một thời gian ở thành phố mình bắt đầu sanh bệnh. Năm 23 tuổi đăng ký theo Pháp Cao Đài Vô Vi Chiếu Minh, hành triển công phu được năm năm thì mình cảm nhận không thích hợp với duyên nghiệp riêng mình. Tội nghiệp các vị huynh trưởng Cao Đài có giới thiệu mình cho các vị bên phái Linh Căn để chữa bệnh, nhưng lại không hết.

Tới năm 30 tuổi, mình gặp đạo hữu Thiên Đăng chỉ cho Pháp Thiên Vô Vi, ưu tiên cho việc công phu trị bệnh chớ kỳ thật mình cũng không hiểu rõ cái tôn chỉ của Pháp Thiên Vô Vi là gì. Rồi qua một thời gian luyện đạo thấy bệnh tình thuyên giảm, không còn thấy mệt mỏi rũ rượi như trước, sinh khí muốn sống dần dần khôi phục.

Khi bớt bệnh mình cũng hay đi ta bà rong rui tìm hiểu Pháp môn Mật Tông, mục đích tò mò xem sự siêu diệu của những câu Thần Chú mà Đức Phật đã truyền thừa lại cho các vị Lạt Ma, A Xà Lê sau này như thế nào ?

Rồi dòng đời cứ trôi, đường đạo mình lại thả nổi, nhiều đêm mình trăn trở suy tư rằng có ai chèo 2 con đò cùng một lúc qua sông mà được đâu ! Thì con đường đạo pháp cũng vậy, hay nhất là tu một pháp thôi. Sau đó mình dứt khoát ý chí tu theo Pháp Lý Vô Vi khi đã bước vào tuổi 50.

Đến bây giờ mình đã 55 tuổi và đã được an vui theo tình đời nghĩa đạo với người bạn tâm giao Lục Tự Di Đà là quá mãn nguyện rồi. Năm mới Tết đến cũng không nên nhớ về quá khứ hay nghĩ tới tương lai nhiều quá mà dấy bận tâm hồn. Đêm Giao thừa tới này mình sẽ cúng Trời Đất tạ ơn Thầy Tổ cùng các vị Tiên Thiên Vô Vi đã theo sát sườn mà khai ngộ cho đứa con nhiều tăm tối này. Điều lạ là khi mình viết xong bài này mình cảm thấy bao nhiêu gánh nặng ưu phiền của kiếp con người đã được trút khỏi hai vai.

*Đời đạo phân minh rõ tiến trình
Có vui có khổ mới là mình
Cảm ơn Trời Phật hằng ban phước
Khai thức đường tu tự cứu mình.*

TG: TSP

NHÂN SÂM

Tác giả: Khương bửu Võ

Trong các loại thuốc bổ, nhân sâm là bổ nhất. Hồi khoảng năm 1982/1983, Đức Thầy thường dắt bạn đạo Los Angeles chúng tôi đến các tiệm thuốc Bắc.

Khi mới gặp Đức Thầy, thấy thận của tôi quá yếu, Đức Thầy dạy: “Đến 40 tuổi thì nên dùng sâm”.

Khi tôi đến 40, Đức Thầy dạy: “Đến 50 tuổi mới nên dùng sâm”.

Khi tôi 50 tuổi, Đức Thầy nói: “Chưa dùng sâm được”. Ý nghĩa là tôi chưa đủ thanh điển để hóa giải, uống nhiều sâm hay calcium vào sẽ gây bệnh sạn thận.

Sau năm 2000, sau khi mẹ tôi mất, hũ bột sâm còn dư, tôi nhờ anh Mỹ tu sinh mang cho Đức Thầy vào dịp một đại hội, Đức Thầy không nhận mà la lớn: “Uống vô nóng chết”. Tôi nghĩ Đức Thầy ban thanh điển cho hũ thuốc, nhưng không hiểu tại sao. Anh Mỹ trả hũ sâm cho tôi và phàn nàn.

Sau đó đến các năm ngũ hành của tôi cạn kiệt (nói theo tử vi là chết), hai mí mắt thâm quầng, thì tôi lấy hũ sâm này ra uống. Sức khỏe nay đã phục hồi tốt. Tôi nghĩ là Đức Thầy đã gia hạn cho tôi sống thêm như nhiều bạn đạo khác.

LẦN CUỐI TÔI GẶP ĐỨC THẦY

Chiều tối 26/2/2009, 2 tuần trước khi Đức Thầy về VN, tôi được quá giang (thực ra là bị áp giải) lên xe anh Nguyễn văn Minh do anh Đoàn Quốc Trấn lái từ **Trụ Sở Vô Vi Nam Cali. đến San Diego** thăm Đức Thầy. Xe chỉ có 3 người, dùng hệ thống định hướng bằng vệ tinh (GPS: Global Positioning System) chỉ đường. Chuyến đi này cũng nằm trong chương trình tìm người bảo trợ tài chánh cho chuyến viếng thăm Việt Nam của Đức Thầy nhưng lúc đó tôi không biết rõ.

Mấy ngày trước đó, Đức Thầy bảo anh Trấn, một trong 9 thành viên của ban tổ chức Đại Hội Du Hành Đạo Pháp, là “**Sao mày bán căn nhà của tao mà không đưa tiền cho tao?**” Anh Trấn nhờ có tim mới (nhân tạo) nên còn đứng được! Chuyện xảy ra đã 10 năm, giấy tờ không còn lưu giữ.

Căn nhà Las Vegas năm 1999 do anh Trấn đứng vay tiền có tôi đứng tên chung. Khi giá nhà sắp tăng vùn vụt thì Đức Thầy điện thoại “năn nỉ” Trấn và tôi “làm ơn” bán giùm cho mau. Nhà bán ra chỉ vừa đủ vốn. Nhưng ngân hàng tính lộn căn nhà ở Nam Cali. của anh Trấn đang cư ngụ, trả gấp đôi. Tôi nhận một nửa, mang qua Atlantic City cho Đức Thầy. Sau đó, ngân hàng khám phá trả dư nên đòi lại, tính thêm tiền lời trên số tiền trả dư. Anh Trấn trả hết cho ngân hàng, còn một ít gởi qua Đức Thầy.

Tôi có xin ngân hàng photocopy các ngân phiếu (có chữ ký của Đức Thầy khi deposit) cho anh Trấn, nhưng anh dọn nhà nhiều lần nên mất hết hồ sơ. Bây giờ nhờ ngân hàng photocopy lần nữa thì họ nói đã quá 7 năm nên không còn lưu trữ.

Tôi còn cùi check, bản carbon tuy mờ nhưng vẫn đọc được. Đức Thầy bắt anh Trấn lấy cùi check của tôi cho Đức Thầy xem, Đức Thầy mới tin!

Khi tôi quỳ gối trình Đức Thầy, ngài chỉ nghe lơ đãng. Đức Thầy bảo tôi phải đi làm. Tôi hỏi Đức Thầy là làm việc cũ hay tìm việc mới. Ngài không trả lời. Sau đó, tôi giải thích là sức khỏe kém và cũng sắp có tiền hưu, thì Đức Thầy không bắt nữa.

Lần đầu tiên tôi đến căn nhà của anh Kim mua cho Đức Thầy ở, và cũng lần đầu tiên được gặp anh Kim. Tôi cũng gặp Minh Sơn, Liêm, Bê, Quý, Indra, và Dominique. Sau đó, ba chúng tôi cùng Bà Tám và Thanh / Hòa ra tiệm mì Minh Ký của một bạn đạo ăn tối.

Sau khi về Việt Nam (vào tháng 3/2008) trở qua Mỹ, Đức Thầy về Canada, sáu tháng sau thì mất. Ngài sợ tôi mất niềm tin mà tìm việc làm (khi sức khỏe đã phục hồi), lỡ dở chương trình tu học.

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 25 tháng 06 năm 1972

Phân hành chân điển trí thanh cao
Trước khí tạo sân thủ thế rào
Gây sự thêm phiền càng khó tiến
Gắng tu tự tiến hợp thiên màu

Soi hồn khai trí mở đầu
Pháp luân cõi mở muôn màu quy nguyên
Xét xem báo ứng nhơn tiền
Tự lo tránh nạn dẹp phiền tương lai
Hồn thời đạt tới thiên đài
Vía thời trợ thế mỗi ngày mỗi qua
Tận tâm giải thoát mới là
Người ngoan tại thế vui hòa vạn sinh
Xét người sửa lấy thân mình
Tâm ta cõi mở thuận tình thế sanh
Tâm không thủ thế giựt giành
Chỉ lo tu luyện tự hành thoát luân
Tươi cười thế đạo quây quần
Gắng hành đến mức phải lần tự tu
Phàm tâm cõi mở thoát mù
Buộc mình tự tiến trùng tu thiên đài
Điển đường thanh trước phân hai
Âm dương tương chiếu an bài tiến thân
Tu hành gắng luyện chuyên cần
Khai thông trước điển góp phần giải vây
Bên trong ngũ tạng dấy đầy
Trước ô dâm dục chú mây phải lo
Chớ nên theo lối quanh co
Tiền căn khó ngộ khó mò tiến thân.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên